

[Poul Møller.]

lille beskedne forslag. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen omtalte, at der ifølge lovforslagets § 6 indføres en afgift på 30 pct. ved udbetaling af et forsikringsbeløb eller af beløb på en opsparingskonto til et dødsbo eller til en person, der hensidder i uskiftet bo, og sagde, at det var et princip, man egentlig kunne se på med nogen tilfredshed. Men i samme § 6, stk. 3, står der, at den nævnte afgift på 30 pct. ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det er muligt, at der er stærke saglige grunde herfor, men jeg er bange for, at det er den højtærede finansministers særlige interesse for et eller andet sted ligesom at få slået en breche i skattefradragsretten, der her har vist sig, og derfor ønsker mit parti at få problemet nærmere undersøgt i udvalget.

Vi kan tiltræde lovforslaget om lettelse for merindtægter, som vi jo også var med til at gennemføre i fjor. Vi mener ligesom det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at ordningen skal have lovskraft i en længere periode, før man kan bedømme, om den gør nytte, om den fremkalder en større produktiv indsats, større arbejdslyst hos befolkningen, og vi synes derfor, det er rimeligt at forlænge denne lovgivning nu, så at borgerne ved, hvad de kan rette sig efter i dette indtægtsår. Hvis en sådan bestemmelse skal have nogen virkning, bør den netop vedtages ret tidligt i indtægtsåret, så at den har mulighed for at påvirke arbejdsindsatsen.

Jeg vil gerne til allersidst gøre den bemærkning, at den økonomiske situation nu er en sådan, at vi for første gang i mange år kan befrygte, at skatteevnen kan komme til at svigte; i hvert fald inden for landbruget kan man i løbet af måneder og i det skatteår, vi her skal lovgive for, risikere svigtende skatteevne, og jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at det er uendelig trist, at vi står så svagt rustet, som vi gør, over for denne situation. Med offentlige udgifter på 5 milliarder kr. og med en stadig afvisning af vore forslag om modstand mod nye offentlige udgifter ved jeg ikke, hvad flertallet, hvad den høje regering, har tænkt sig at gøre, hvis skatteevnen svigter i dette forår og i den kommende sommer. Da vil det blive vanskeligt

at få finansieret disse offentlige udgifter. Vi håber, at man under de kommende forligsforhandlinger vil have opmærksomheden henvendt derpå, og at man gennem udskrivningen for det kommende år vil prøve på at lette omkostningsniveauet mest muligt uden at genere valutabalancen, uden at få forbrugsudvidelse — således som det kan gøres, hvis man følger de tanker, der er fremsat fra konservativ side.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige lovforslagene en saglig og grundig udvalgsbehandling.

Axel Sørensen: I anledning af det foreliggende forslag til en udskrivningslov for 1957-58 skal jeg tillade mig at fremføre nogle bemærkninger.

Det er nu 7 år siden, den store skattekommission efter 13 års arbejde afgav sin sidste betænkning — den første kom i 1948. Til trods for dette er en forenkling og en reformering af beskattningen stadig blandt de uløste problemer. Skatteydernes bebrejdelser i den anledning rammer ikke alene folketinget i almindelighed, men også — og ganske særlig — de partier, som ikke har udvist den fornødne arbejdsvilje, den fornødne vilje til at fremskynde en tidssvarende reform. Nu må folketinget, indtil en sådan reform gennemføres, hvert år tage stilling til udskrivningsloven og dens skalaer. Sådan også i år.

Behandlingen her i tinget sker på et tidspunkt, da den økonomiske situation viser et alt andet end lyst billede, ja, for landets hovederhverv, landbruget, endog et meget pessimistisk billede. Mange meninger fremsættes, og mange råd bliver givet i den øjeblikkelige situation og tillige med henblik på, hvad det kan blive nødvendigt at gennemføre efter det forestående valg til folketinget.

Jeg vil håbe, at det må lykkes gennem en økonomisk samordning at nå til en økonomisk borgfred, som kan betyde, at vi derved kan bidrage til overvindelse af de foreliggende vanskeligheder. Man vil derigennem også få mulighed for at skabe et bedre grundlag for, at f. eks. den nødvendige private opsparing kan finde sted, hvad der er en livsbetingelse for et land. Deraf følger nemlig muligheden for investering, som igen vil afspejle sig i øget produktion,